

ИВАНКА. Не знаемъ, царкиньо. Има една година отъ както половината извори въ планината пресъхнаха изведнажъ.

ЦАРКИНЯТА. Е, нищо. Хайде да вървимъ!

МАРА. Азъ мисля, че трѣбва да се връщаме. Време е вече!

ИВАНКА. Нали щѣхме, царкиньо, да обиколимъ днесъ и бедната перачка?

ЦАРКИНЯТА. Вѣрно, на нея ще занесемъ портокала.

МАРА. Щомъ е тъй, има време. Седнете да си починемъ. Азъ знамъ прѣкъ пжтъ. Въ двореца бърже ще се върнемъ.

ЦАРКИНЯТА. Добре, починете си. Пъкъ азъ ще погледамъ отъ тука града. Колко хубаво се вижда отъ тукъ! (Излиза напредъ. Иванка сѣда при Мара). Хей го тамъ нашия дворецъ. Ето и църквитѣ! Цѣлиятъ градъ се вижда. А ето тамъ, на края и беднитѣ кжщи. Тамъ децата сж винаги гладни. Това, което имъ носимъ, е съвсемъ нищо. (Замисля се. Чува се особено биене на барабанъ). Какво чудно барабанче! Кой ли го бие? Чакай да видя! (затичва се до скалата и се повдига на прѣсти да гледа. Изъ храсталацитѣ излиза едно джудже съ барабанъ. Сваля шапка и се покланя ниско).

КИКИ. Добъръ день, прекрасна царкиньо!

ЦАРКИНЯТА (Уплашена се дръпва). Кой си ти?

КИКИ. Ха, ха, ха! Уплаши ли се? Че азъ не съмъ страшенъ! Азъ съмъ Кики. Джуджето Кики.

ЦАРКИНЯТА. Ти ли биеше барабанъ преди малко?

КИКИ. Азъ.

ЦАРКИНЯТА. Колко хубаво бѣше! Хайде удари го пакъ!

КИКИ. О, не! Не мога. Нѣмамъ време. Азъ отивамъ при горския царъ. Той е най-силниятъ царъ. Каквото пожелаешъ, може да го изпълни. Ти, царкиньо, не искашъ ли да го помолишъ за нѣщо?

ЦАРКИНЯТА. Че за какво? Татко ми дава всичко, каквото поискамъ.

КИКИ. Всичко ли? Кой знае! Я си припомни!

ЦАРКИНЯТА. Татко не може само едно: да направи беднитѣ богати. Той казва, че и да имъ раздадемъ всичко, което имаме, пакъ ще останатъ бедни, понеже сж много.

КИКИ. А горскиятъ царъ може и това!

ЦАРКИНЯТА. Истина ли?

КИКИ. Разбира се! Всичко може той! А пъкъ не е далече. Хей тамъ му е колибата.

ЦАРКИНЯТА. Тогава да извикамъ прислужничкитѣ си и да отидемъ.

КИКИ. О, не. Това не може. Само деца могатъ да се явяватъ при горския царъ. Ела сама.

ЦАРКИНЯТА (Колебае се). Тогава... Трѣбва да се обадя. Тѣ ще ме търсятъ.

КИКИ. Да се обадишъ ли? Ха, ха, ха! Ти царкиня ли си? Царската дъщеря може да прави всичко сама! Ако се обадишъ, тѣ нѣма да те пустнатъ.

ЦАРКИНЯТА. Да... но азъ... Никой пжтъ сама не съмъ...